

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Ing. S. P. P.**
zastoupené JUDr. Růženou Vojtovou, advokátkou
sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2023, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Specifikace věci

1. Podstatou věci je nesouhlas žalobkyně s medicínským posouzením stupně její invalidity, protože se domnívá, že její pracovní schopnosti poklesla nejméně o 35 %, a je tak invalidní minimálně v prvním stupni.
2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 21. 2. 2023. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava ze dne 15. 2. 2023 poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost pouze o 30 %.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Dne 4. 1. 2023 podala žalobkyně žádost o přiznání invalidního důchodu.
4. Dne 15. 2. 2023 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Posudkový lékař stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 20 % dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Tuto hodnotu zvýšil ve smyslu citované vyhlášky o 10 %, na celkových 30 %. Na základě daného posudkového hodnocení rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 21. 2. 2023 tak, že žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla.
5. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
6. V řízení o námitkách přezkoumal zdravotní stav žalobkyně lékař České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) dne 7. 6. 2023, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovil míru pokles pracovní schopnosti ve výši 20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky nezměnil.
7. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

III. Žaloba

8. Žalobou ze dne 16. 9. 2023 žalobkyně nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. Má za to, že v napadeném rozhodnutí nebylo na základě lékařské dokumentace správně vyhodnoceno její zdravotní postižení a že se u ní jedná nikoliv o lehké funkční postižení páteře, nýbrž o postižení středně těžké se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, se symptomatologií neurogenního močového měchýře a se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Domnívá se, že by její postižení mělo být

posouzeno dle položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. s poklesem pracovní schopnosti o 30 – 40 %.

9. Žalobkyně rovněž nesouhlasí s upuštěním od navýšení její pracovní nezpůsobilosti pro přidružené postižení, zejména pokud jde o dlouhodobé depresivní onemocnění, jímž trpí. Zjištěné postižení zdravotního stavu mělo být navýšeno dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 10 %.
10. Žalobkyně dodává, že má časté zdravotní potíže. V nedávné době (5. 9. 2023) se podrobila vyšetření ve Fakultní nemocnici Ostrava v neurologické ambulanci a také kontrolnímu vyšetření v urologické ambulanci.
11. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

12. Ve vyjádření ze dne 3. 10. 2023 žalovaná s ohledem na námitky žalobkyně navrhla vypracovat důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“).

V. Jednání soudu

13. U jednání soudu dne 12. 12. 2023 žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku, přičemž akcentovala lékařskou zprávu ze dne 5. 9. 2023 urologa MUDr. S., z níž vyplývá, že je vhodné požádat o přezkoumání invalidity. Zdůraznila, že dle textu lékařské zprávy „v tuto chvíli imponuje minimálně jako první stupeň dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity vzhledem k plurisegmentálnímu postižení, antalogickému držení těla a symptomům kořenového dráždění“. Dále žalobkyně předložila lékařskou zprávu neuroložky MUDr. I. Š. ze dne 23. 10. 2023, z níž se podává, že z neurologického hlediska je vhodné zvážit posouzení stupně invalidity vzhledem k chronicitě obtíží a progresi klinického nálezů. Na delší vzdálenost je vhodná chůze s oporou dvou francouzských holí, plánuje rehabilitace. Obě lékařské zprávy žalobkyně předložila u jednání PK MPSV Ostrava.
14. Žalovaná ve světle závěrů posudku PK MPSV Ostrava navrhla zamítnutí žaloby.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích žalobních bodů.
16. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
17. Krajský soud předně shrnuje relevantní právní úpravu a judikatorní závěry dopadající na souzenou věc.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
19. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
20. Soud předepisuje, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.
21. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
22. Posudek posudkové komise MPSV (dále též i posudek „PK MPSV“) pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).

23. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021–43).
24. Jelikož rozhodnutí soudu v případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si v souzené věci krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava, jež je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ.
25. Úkolem správních soudů v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020–25).
26. V posuzované věci byl zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnocen posudkovými lékaři žalované – lékařem OSSZ Ostrava (posudek ze dne 15. 2. 2023) a lékařem ČSSZ Ostrava (posudek ze dne 7. 6. 2023), v přezkumném řízení soudním pak posudkovou komisí MPSV ČR, pracoviště Ostrava (její posudek ze dne 16. 11. 2023), a to vždy s identickým závěrem, že žalobkyně není invalidní.
27. Z obsahu posudku PK MPSV Ostrava ze dne 16. 11. 2023 se podává, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek nese dle názoru soudu všechny výše specifikované náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise se vypořádala se všemi

rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila. Posudek přitom nevzbuzuje žádné pochybnosti.

28. Z posudku krajský dále zjistil, že komise vycházela při jeho vypracování z komplexní zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P., z lékařských nálezů specifikovaných na straně druhé posudku ze dne 16. 11. 2023, z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ Ostrava, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby a z lékařských zpráv doložených žalobkyní u jednání posudkové komise.
29. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 12. 7. 2022 představuje dle posudkové komise vertebrogenní algický syndrom, s L3/4 kořenovým syndromem vlevo, bez motorického oslabení, bez známek syndromu kaudy, pročez jde o zdravotní postižení odpovídající kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 10 - 20 % na horní hranici, tj. 20 %. S ohledem na další onemocnění podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu komise zvýšila o 10 %. Celkový pokles pracovní schopnosti žalobkyně tedy činí 30 %.
30. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30 %, přičemž tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Jak již bylo uvedeno výše, posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně i za přítomnosti neuroložky, přičemž žalobkyně byla u jednání osobně přítomna a neuroložkou přeshetřena.
31. Posudková komise sdělila, že se u žalobkyně jedná o postižení více úseků páteře s omezením pohyblivosti a poruchou statiky a dynamiky s projevy kořenového dráždění, bez známek poškození nervů, nejedná se o závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficienci svalového korzetu s funkčně významným neurologickým nálezem s poškozením nervu, nebyl prokázán syndrom kaudy, který by vysvětloval dysfunkci dolních močových cest.
32. Předestřené závěry považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a přesvědčivé a podotýká, že jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení nelze sčítat.
33. Posudková komise svým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně do kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař OSSZ Ostrava i lékař ČSSZ Ostrava. Posudková komise uvedla, že žalobkyně je schopna práce v klimaticky stabilizovaném prostředí, s možností střídání poloh, bez zvedání břemen a práce ve vynucených polohách.
34. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba dále zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti

zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37).

35. Právní zástupkyně žalobkyně u ústního jednání dne 12. 12. 2023 uvedla, že žalobkyně jinými nemocemi či potížemi, než které jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu na straně druhé posudku ze dne 16. 11. 2023, netrpí, protože jsou v tomto posudku zahrnuty veškeré její lékařské zprávy.
36. Dle názoru krajského soudu byl posudek PK MPSV Ostrava vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž zdejší soud nemá důvody s jeho závěry, jakkoliv polemizovat. Nelze ostatně přehlédnout, že žalobní námitky žalobkyně směřovaly jednoznačně do medicínského posouzení věci.
37. Pro úplnost krajský soud k žalobkyní předloženým lékařským zprávám, které byly vypracovány až po vydání napadeného rozhodnutí, tj. po dni 12. 7. 2023, uvádí, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované. Případné zhoršení či prohloubení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po datu 12. 7. 2023, v novém správním řízení, protože soud zdůrazňuje, že posudková komise měla k dispozici lékařské zprávy ze dne 5. 9., 6. 9. a 7. 9. 2023 a také lékařskou zprávu ze dne 23. 10. 2023, kterou žalobkyně doložila i u ústního jednání dne 12. 12. 2023, a konstatovala, že nově doložené lékařské zprávy posudková komise zhodnotila a potvrzují její posudkový závěr.
38. Důvodem pro přiznání nároku na konkrétní stupeň invalidity nemůže být toliko subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neutěšeném zdravotním stavu. Přiznání invalidního důchodu musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí MPSV ČR.
39. Možno také k poukazu žalobkyně na závěry jejího ošetřujícího urologa a neuroložky zdůraznit, že posudkový závěr v řízení o nároku na přiznání invalidního důchodu přináležejí učinit toliko posudkovým lékařům, nikoliv žalobci či jinému („neposudkovému“) lékaři, byť specialistovi v určitém oboru. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 4 Ads 50/2012–22, podle něhož „soudní znalec, který není znalcem z oboru posudkového lékařství, nedisponuje odbornou kompetencí k posouzení poklesu pracovní schopnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě“. Jinými

slovy, posudkové závěry pro účely rozhodování o invalidním důchodu jsou oprávněny činit toliko posudkové komise.

40. Krajský soud závěrem uvádí, že nevyhověl návrhu žalobkyně na vypracování „revizního“ posudku o její invaliditě (návrh uváděný v žalobě, neboť u ústního jednání právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že nemá další důkazní návrhy). Krajský soud neshledal potřebu přikročit k dalšímu doplnění dokazování, neboť považuje vypracování dalších posudků posudku za nadbytečné, neboť posudková komise MPSV Ostrava svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař OSSZ Ostrava i lékař ČSSZ. Jak již bylo shora uvedeno posudek posudkové komise MPSV Ostrava považuje krajský soud za úplný, správný a přesvědčivý.
41. Jelikož žalobkyně k datu 12. 7. 2023 nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., žalovaná nepochybila, pokud napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 2. 2023.

VII. Závěr a náklady řízení

42. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
43. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (§ 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 12. prosince 2023
JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně